

her antydede Retning, vilde Følgen blive, at mange, som nu kommer i Konflikt med Loven, blev fri for dette, og at andre, der har købt et Dyr paa redelig og ærlig Maade, blev fri for de Tab, som nu følger af, at det viser sig, at det Dyr, der er solgt til dem, ikke er blevet betalt af den, som har købt det ved Auktionen.

Af de Udtalelser, der er faldne ved denne Finanslovbehandling, er der særlig een, jeg har lagt Mærke til, og som jeg finder Anledning til at sige det ærede Medlem, der fremsatte den, Tak for. Jeg sigter hermed til den ærede Repræsentant for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som i Aar gentog sin Udtalelse fra forrige Aar om den dybe Kløft, der er mellem Socialdemokratiet og de andre Partier. Jeg tror, at det er af Interesse, at dette Forhold bliver slaaet fast, thi det bidrager til at drage klare og rene Linier i vort politiske Liv, og det har sin store Betydning, at dette kan komme til at udforme sig paa en sund og naturlig Maade. Jeg tror ogsaa, at denne Udtalelse har Ærinde til adskillige af det ærede Medlems egne Partifæller. Under Valgkampen ovre i Skanderborg-Kredsen gjorde jeg nemlig den Erfaring, at naar jeg gjorde opmærksom paa dette Forhold og paapegede, hvilke Følger det nødvendigvis maatte føre med sig, protesterede adskillige af Socialdemokraterne imod Rigtigheden deraf. Men denne Protest vil selvfølgelig for Fremtiden forstumme, naar det nu er blevet stadfæstet af Socialdemokraternes Ordfører her paa Tinget, at Kløften er der og ikke lader sig udjævne.

Det karakteristiske for denne Finanslovbehandling er egentlig det, at Forhandlingerne drejer sig fuldt saa meget om det Forfatningsforslag, som skal behandles i Vinter, som om selve Finansloven, og dette finder jeg fuldt forklarligt og berettiget. Spørgsmaalet er: Er der nogen Udsigt til, at det Forslag til en ny Grundlov for Danmark, som er forelagt, kan blive gennemført? Jeg tror, at det kan besvares med et frejdigt og uforbeholdent: Ja, saafremt alle Venstremænd her i Landet vil føre deres Politik i Overensstemmelse med den gyldne Regel for politisk Arbejde, som jeg en Gang hørte det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) fremsætte paa et politisk Møde, nemlig, at alt politisk Arbejde maa bygges paa Respekt for Valgdagen. Jeg tror, at hvis den Rettesnor bliver ledende for Forfatningsarbejdet her i Vinter, naar vi at faa en

ny Forfatning gennemført. Men jeg vil med det samme have Lov at tilføje, at naar den Regel skal følges, maa vi ikke alene nøjes med at arbejde for Forslaget i al Almindelighed, men vi maa begrænse Forslaget til de Rammer, det havde den Gang, det var lagt frem for Vælgernes Dom, nemlig Valgdagen den 20. Maj. Naar man f. Eks. har talt om, at vi skulde foreslaa § 3 i Grundloven slettet, kan jeg ikke se rettere, end at det gaar udenfor Rammen af det, som Vælgerne har haft Løjlighed til at udtale sig om. Jeg kunde tænke mig, at saafremt der kom til at foreligge et Grundlovsforslag, hvori § 3 var slettet, men hvis Bestemmelser vedrørende Folkerepræsentationen og Finanslovgivningen var i Overensstemmelse med det Forslag, som det ærede Medlem for Assens-Kredsen (Klaus Berntsen) fremsatte her i Salen den 23. Oktober i Fjor i Egenskab af Konsilspræsident, kunde mange Vælgere med Rette sige: Ja, vi er tilfredse med den Reform af Grundloven, der er foretaget, for saa vidt angaar Repræsentationssystemet og Finanslovgivningen, men vi er i allerhøjeste Grad utilfredse med, at § 3 er slettet af Grundloven, og vi har heller ikke givet vort Minde til det, thi det Forhold er ikke drøftet paa Valgdagen. Jeg mener derfor, at vi, naar vor Politik skal føres i Respekt for Valgdagen, maa holde den indenfor de Rammer, som var trukne op i det Forslag, der blev behandlet her i Tinget og i Landstinget sidste Vinter, og som vi gik til Folketingsvalg paa.

Der er blevet antydet en anden Ændring, som muligvis ogsaa kunde indføres, men, som efter min Mening er i Strid med det Princip, der skulde være det bærende for den nye Grundlov — thi det er man jo enig om fra alle Demokraters Side, at den skal bygges paa lige og almindelig Valgret. Naar det er Tilfældet, kan man ikke knæsette det Princip, som er udtrykt i, at en eventuel ny Grundlovsforandring skulde samle $\frac{2}{3}$ af alle Vælgere for at kunne gennemføres. Det vil jo nemlig sige, at naar 100 Vælgere tænker konservativt, faar de lige saa stor Indflydelse, lige saa stor Magt, naar Talen er om en Grundlovsforandring, som 200, der ønsker at gennemføre Fremskridt. Men paa den Maade kan man ikke praktisere lige og almindelig Valgret, det er et Stykke uforfalsket Konservatisme.

Men indenfor de givne Rammer ligger der jo store Spørgsmaal, hvor der er Plads for Forhandling. Jeg skal tillade mig at